

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 006335 18 Кж
Бања Лука, 22.3.2018. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као председника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против осуђеног Ф.Б., због кривичног дјела ометање правде из члана 336. б) Кривичног законика Републике Србије, у поступку извршења кривичне пресуде иностраног суда, одлучујући о жалби браниоца осуђеног, адвоката Б.С. из Б., изјављеној против пресуде Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 006335 17 Кв од 19.9.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 22.3.2018. године, донио је

П Р Е С У Д У

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осуђеног Ф.Б., те потврђује пресуда Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 006335 17 Кв од 19.9.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 006335 17 Кв од 19.9.2017. године, преузето је извршење правоснажне пресуде Основног суда у Сремској Митровици, Република Србија број 2К-169/14 од 22.9.2015. године и јединствене казне затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) мјесеци, изречене осуђеном Ф.Б., због кривичног дјела ометање правде из члана 336. б) Кривичног законика Републике Србије, а које дјело је, према побиијаној пресуди и према кривичном законодавству Републике Српске, квалификовано као два кривична дјела напад на судију и јавног тужиоца из члана 339. став 2. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 64/17, у даљем тексту: КЗ РС), за која дјела су утврђене казне затвора у трајању од по 1 (једне) године, те је, на основу члана 56. став 2. тачка 2. истог закона, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) мјесеци. На основу члана 99. став 4. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 51/12 и 91/17, у даљем тексту: ЗКП РС), осуђени је ослобођен обавезе плаћања трошкова кривичног поступка.

Против наведене пресуде жалбу је, благовремено, изјавио бранилац осуђеног, адвокат Б.С. из Б., због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се

побијана пресуда преиначи или укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења из слиједећих разлога:

Нису основани аргументи, којима подносилац жалбе исказује сумњу, да је пресуда Основног суда у Сремској Митровици, Република Србија број 2К-169/14 од 22.9.2015. године, донесена у одсуству осуђеног Ф.Б., те да тиме нису испуњени услови из члана 62. став 1. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима („Службени гласник Босне и Херцеговине“, број 53/09) у вези са чланом 3. став 8. Уговора између Босне и Херцеговине и Србије о међусобном извршавању судских одлука у кривичним стварима („Службени гласник Босне и Херцеговине“, број 12/10).

Наиме, из наведене пресуде иностраног суда, те пресуде Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1-298/15 од 24.5.2016. године (којом су одбијене, као неосноване, жалбе окривљеног Ф.Б. и Основног јавног тужилаштва из Сремске Митровице и потврђена пресуда Основног суда у Сремској Митровици, Република Србија број 2К-169/14 од 22.9.2015. године), јасно произилази да је Ф.Б., у својству оптуженог учествовао у поступку пред првостепеним и другостепеним судом. У условима непосредности, на главним претресима, омогућено му је право на одбрану, констатовано је његово присуство објављивању првостепене пресуде, а подношењем жалбе против те пресуде, учествовао је и у поступку пред другостепеним судом.

Слиједом наведеног, пресуда иностраног суда, Основног суда у Сремској Митровици, Република Србија број 2К-169/14 од 22.9.2015. године, није донесена у одсуству осуђеног, тако да је побијана пресуда којом је преузето извршење те пресуде у односу на санкцију коју је изрекао инострани суд, донесена у складу са чланом 62. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима и одредбом члана 404. став 2. ЗКП РС.

Нису основани аргументи из жалбе, у прилог тврдњи да се, у конкретном случају, ради о продуженом кривичном дјелу, а не о два кривична дјела, како је то квалификовано побијаном пресудом. Наиме, у конкретном случају нема временске повезаности у извршењу дјела која су чињенично описана под тачком 1. изреке пресуде (дана 06.12.2011. године) и тачком 2. (дана 11.6.2013. године). Нема ни истовјетности оштећених, јер се, у односу на тачку 1. ради о оштећеном, замјенику јавног тужиоца Данијели Цвијетић, док се, у односу на тачку 2. ради о оштећеном, предсједнику вијећа Игору Бурсаћу.

Надаље, утврђене казне затвора у трајању од по 1 (једне) године за дјела извршена у стицају, и тиме јединствена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) мјесеци, изречена побијаном пресудом, одмјерена је у границама законом прописаним за кривично дјело напад на судију и јавног тужиоца из члана 339. став 2. (казна затвора од 1 до 5 година) и у складу са општим правилима о одмјеравању казне из члана 52. став 1. истог Закона.

Разлоге дате у побијаној пресуди, у погледу оцјене свих околности које су биле од утицаја на висину казне затвора, како оне које су утврђене за дјела у стицају (у трајању од по 1 годину), тако и јединствене казне затвора (у трајању од 1 године и 6 мјесеци), овај суд прихвата као ваљано образложене.

На основу наведеног и примјеном члана 324. ЗКП РС, одлучено као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић